

E. M. Luludova

(Almaty Branch of St. Petersburg University Humanities of Trade Unions)

Review

of Dr. Orlin Stefanov's Monograph *Sophocles' Antigone, 25 Centuries Later. A New Reading. Sofia, 2014.*

In his new book *Sophocles' Antigone, 25 Centuries Later. A New Reading* Dr. Orlin Stefanov insists on the joint contribution of dramaturgy masterpieces from all times in instituting shared humanity values. Thus, in its fateful density, the famous tragedy from Sophocles' Theban cycle measures up with Shakespeare's *Romeo and Juliet*.

Though often approached with superlatives, *Antigone* has always been treated in such an abstract way as if it were created by Sophocles only to illustrate his intellectual visions. The author has found the solution to this paradox through critical reading of Hegel's suppositions and many other interpretations. Through deft speculation Hegel managed to raise Creon to the position of a champion of free and sensible public life while degrading the 'inferior' gods worshipped by Antigone.

But, while Hegel remains within the admiration tonality, there are those who openly degrade Sophocles' masterpiece. The 'tradition' in this trend was set by Aristotle and perpetuated by Schopenhauer and Kierkegaard, while Nietzsche labeled ancient theatre on the whole as a mere aspiration for eloquence.

Through conducting a systematic scene by scene analysis of the tragedy, providing moral imperatives of the time with their historical context and stepping openly into debate with biased judgments, the author reveals the innate dramatic nature and the integrity that helps build the tragic implacability of conflicts. He also defines the humane highlights which the great Sophocles granted us.

This book is the second monograph of Orlin Stefanov after *Oedipus, the Tyrant, the Myth and the Tragedy*. It offers a new reading that proposes insights into theatre and more general views on life freed from ideological bias or partial assessment.

Е. М. Лулудова

(Алматински филиал на Санкт-Петербургския хуманитарен университет на профсъюзите)

РЕЦЕНЗИЯ

за монографията на д-р Орлин Стефанов

„Антигона” от Софокъл. 25 века по-късно. Нов прочит. София, 2014.

В съвременното литературознание новото прочитане на широко известни произведения е задължително за изследователите. Но едно от достойнствата на тази монография е, съединяването на теоретичния и на историко-литературния аспект. Усеща се добрата литературоведска подготовка на автора. Композиционно, в труда личи строга мисъл и логичност.

В представеното изследване е ценно полемичното начало, а то е показателно не само за самостоятелността на съжденията, за умението аргументирано да се доказва собственото мнение, а и за това, че се разкрива и другата гледна точка. Представеното изследване се схваща като цялостен текст, а също и като сборник, в който са обхванати няколко общи ключови „сюжета”. „Антигона” от Софокъл е разгледана както от самия автор, така и в съпоставка с разнопосочни интерпретации. Краткостта и смисловата наситеност са съчетани с хронологична последователност, с богат илюстративен материал, с умението да се извлича същественото от общата маса анализи и тълкувания. Тези съпоставки го предпазват от крайностите на прекомерно широките обобщения.

Основните научни изводи, до които достига авторът, са самостоятелни и интересни, представляват научна ценност. Освен това, изследваното произведение обновява не само самия Софокъл, но и редица водещи негови изследователи, рецензенти и онези, които са полемизирали с него или пък са го поддържали (от Аристотел и Шекспир до А. Лосев, В. Ярхо, С. Кьеркегор и др.) Благодарение на скрупулъозния текстологичен сравнително-съпоставителен анализ е направен опит да се възстановят сложно разположените сили в литературния живот на Софокловата трагедия от древността до наши дни.

Монографията дава основания да се твърди, че е налице задълбочено и сериозно самостоятелно изследване, което внася забележим принос в науката.

Като пожелание за бъдещето, би ми се искало да се обърна към автора с молба по-ясно да отдели предварителния и последващия контекст при разглежданата трагедия (както това е вече успешно набелязано от автора на монографията във връзка с „шекспировия материал” и с включването в анализа на разсъжденията от Хегел, Шопенхауер, Кьеркегор) и така да се определи наличието на традиционно и новаторско при чисто авторските характеристики и в официалните схващания.

Смятам, че монографията на доктора по филология Орлин Стефанов „Антигона” от Софокъл. 25 века по-късно. Нов прочит” отговаря на предявяваните изисквания за научните издания и несъмнено заслужава правото си на съществуване.

Е. М. Лулудова

(Алматинского филиала НОУ ВПО Санкт-Петербургский Гуманитарный университет профсоюзов)

РЕЦЕНЗИЯ

на монографию доктора филологии Орлин Стефанова

„Антигона” Софокла 25 веков спустя. Новое прочтение” (София, 2014, 4 п.л.)

Новые прочтения широкоизвестных произведений в современном литературоведении стали не только нормой, но и обязанностью исследователей. Однако, одно из достоинств данной монографии – это соединение теоретического и историко-литературного аспектов. Чувствуется хорошая литературоведческая подготовленность автора. Композиционное расположение материала отличается строгой продуманностью и логичностью.

Ценно, что в представленном исследовании присутствует элемент полемики, что свидетельствует не только о самостоятельности суждений, умении аргументировано доказывать свое мнение, но и допущении другой точки зрения. Представленное исследование рассматривается как целостный текст, и как сборник, имеющий несколько общих ключевых „сюжетов”. „Антигона” Софокла рассматривается и самим автором, и в сопоставлении и через разнонаправленные толкования. Краткость и емкость сочетается с хронологической последовательностью, богатым иллюстративным материалом, умением вычленять суть из общей массы анализов и интерпретаций, сопоставляя не переходить в крайность слишком широких обобщений. Основные научные выводы, к которым приходит автор самостоятельны и интересны, представляют научную ценность. Кроме того, исследованное произведение обновляет не только самого Софокла, но и ряда ведущих его исследователей, рецензентов и тех, кто вступал с ним в полемику или поддерживал его (от Аристотеля и Шекспира, до А.Лосева, В. Ярхо, С. Кьеркегора и др.)

Благодаря скрупулезному текстологическому и сравнительно-сопоставительному анализу сделана попытка восстановить сложность расстановки сил в литературной жизни трагедии Софокла с древности до современности.

Монография позволяет утверждать, что перед нами глубокое, серьезное, самостоятельное исследование, вносящее заметный вклад в науку.

В качестве пожеланий на будущее, хотелось бы обратиться к автору с просьбой более четко выделить предшествующий и последующий контекст рассматриваемой трагедии (как удачно это уже намечено автором монографии в связи с „шекспировским материалом” и с включением в анализ рассуждений Гегеля, Шопенгауера, Кьеркегора) с целью определения присутствия традиционного и новаторского, в чисто авторских характеристиках и в официальных установках.

На наш взгляд, монография доктора филологии Орлина Стефанова „Антигона” Софокла. 25 веков спустя. Новое прочтение” соответствует требованиям, предъявляемым к научным изданиям и несомненно заслуживает право на существование.